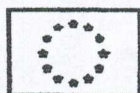

Η νομοθεσία

ESA95 manual on government deficit and debt

EUROPEAN
COMMISSION

2

V.2 Debt in foreign currency (currency swaps on debt instruments)

i. Background

This paper describes how liabilities denominated in, or exchanged from and/or in foreign currency are to be treated for the purpose of the calculation of government debt under the Excessive Deficit Procedure (EDP).

The last three paragraphs of article 1.5 of the Council Regulation No 475/2000, amending article 1.5 of Council Regulation 3605/93 'on the application of the Protocol on the excessive deficit procedure annexed to the Treaty establishing the European Community' (see Appendix of the Manual) indicate that:

"Liabilities denominated in a foreign currency, or exchanged from one foreign currency through contractual agreements to one or more other foreign currencies shall be converted into the other foreign currencies at the rate agreed on in those contracts and shall be converted into the national currency on the basis of the representative market exchange rate prevailing on the last working day of each year. Liabilities denominated in the national currency and exchanged through contractual agreements to a foreign currency shall be converted into the foreign currency at the rate agreed on in those contracts and shall be converted into the national currency on the basis of the representative market exchange rate prevailing on the last working day of each year.

Liabilities denominated in a foreign currency and exchanged through contractual agreements to the national currency shall be converted into the national currency at the rate agreed on in those contracts."

Consequently, and as a result of discussions with government debt managers in the course of preparing the Amendment, it was decided to take account (in the calculation of government debt for the purpose of the EDP) of the above-described liabilities denominated in, or exchanged from and/or in foreign currency.

It has to be noted that ONLY the treatment of these liabilities denominated in, or exchanged from and/or in foreign currency is described. Other related issues, hereafter listed (see the 'Clarification' Box on next page), are not concerned by what is stated in this paper.

CLARIFICATION

The treatment of the liabilities denominated in, or exchanged from and/or in foreign currency described in this paper is a separate issue from:

1. The treatment of currency swaps in general (or similar forward rate agreements) for the purpose of the calculation of government debt under the EDP.

This paper only concerns currency swaps based on existing liabilities (i.e. swaps 'against the book' directly linked to actual underlying debt instruments. However, the aim of these swaps - complete or partial hedging of a given debt instrument, general coverage from exchange rate exposure, speculation and/or anticipation on exchange rate variations - is of no importance).

Currency swaps based on non-existing liabilities (i.e. swaps not linked to any actual underlying debt instrument) are not concerned by this paper.

Under the amended ESA95 rules (where streams of interest payments under swaps are to be recorded as Financial Derivatives²⁸) and for the purpose of the EDP, streams of interest payments under currency swaps based on non-existing liabilities should be excluded from the calculation of government debt.

This exclusion is pursuant to the second paragraph of article 1.5 of the Council Regulation No 475/2000, amending article 1.5 of Council Regulation 3605/93 'on the application of the Protocol on the excessive deficit procedure annexed to the Treaty establishing the European Community':

"Government debt is constituted by the liabilities of general government in the following categories: currency and deposits (AF.2); securities other than shares, excluding financial derivatives (AF.33); and loans (AF.4), as defined in ESA95."

The reason for this exclusion is that, in the case of financial derivatives, as defined in ESA95, there is no nominal value identical to that for other debt instruments.

2. The treatment of swaps for the purpose of the calculation of government deficit under the EDP.

It is specifically mentioned in the Regulation amending the treatment of swaps in ESA95²⁸, that this amendment does not affect the treatment of streams of interest payments under swaps agreements for the purpose of the calculation of government deficit under the EDP.

For the purpose of the calculation of government deficit under the EDP - and in this case only - streams of interest payments under swaps agreements will continue being recorded at market value as property income (D.41 interest), following the original ESA95 rule and having an impact on the general government net borrowing/net lending (B.9).

A specific B.9 item (respectively a specific D.41 item) - codified EDPB.9 (resp. EDPD.41) and differing from the revised ESA95 concept of B.9 (resp. D.41) - will be distinguished for the purpose of the EDP.

3. The treatment of swaps under amended ESA95²⁸ (in line with amended SNA93²⁸). Amended ESA95 (where articles 4.47, 5.67 and 5.139 have been modified) states that streams of interest payments under swaps agreements are to be recorded at market value as financial derivatives (F.34), without any impact on the general government net borrowing/net lending.

²⁸ See "Regulation (EC) No 2558/2001 of the European Parliament and of the Council of 3 December 2001 amending Council Regulation (EC) No 2223/96 as regards the reclassification of settlements under swaps arrangements and under forward rate agreements" included at the end of this chapter.

²⁹ Completed on 8 February 2000 at the ISWGNA (Inter-Secretariat working Group on National Accounts) level.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 448/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Φεβρουαρίου 1998

για τη συμπλήρωση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 όσον αφορά την κατανομή των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών (ΕΣΟΛ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 213,

το σχέδιο κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1996, περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας⁽⁴⁾ περιέχει το πλαίσιο αναφοράς των κοινών προτύπων, ορισμών, ταξινομήσεων και λογιστικών κανόνων που προορίζονται για την κατάρτιση των λογαριασμών των κρατών μελών για τις στατιστικές ανάγκες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκειμένου να προκύπτουν αποτελέσματα συγκρίσιμα μεταξύ των κρατών μελών·

ότι το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 ορίζει ότι η απόφαση για την κατανομή των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) θα ληφθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1997·

ότι, με την επίλυση του προβλήματος της κατανομής των ΥΧΔΜΕ, θα πρέπει να βελτιωθεί σημαντικά η μεθοδολογία του ΕΣΟΛ και να καταστεί ακριβέστερη η σύγκριση των επιπέδων του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕγχΠ) μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

ότι σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η θέσπιση της αρχής της κατανομής των ΥΧΔΜΕ και των λεπτομερειών εφαρμογής της·

ότι η αποτελεσματικότητα της κατανομής των ΥΧΔΜΕ και των λεπτομερειών εφαρμογής της πρέπει να αξιολογηθεί με υπολογισμούς που θα εκτελούνται από τα κράτη μέλη με τις

δοκιμαστικές μεθόδους του παραρτήματος III του παρόντος κανονισμού επί δοκιμαστική περίοδο αρκετής διάρκειας ώστε να ελεγχθεί κατά πόσον αυτή η μέθοδος κατανομής οδηγεί σε πιο αξιόπιστα αποτελέσματα για τη σωστή μέτρηση της περί ής ο λόγος οικονομικής δραστηριότητας από ό,τι η νυν ισχύουσα μηδενική κατανομή·

ότι, βάσει των υπολογισμών που θα γίνουν κατά τη δοκιμαστική περίοδο, η Επιτροπή είναι σκόπιμο να υποβάλει εκθέσεις αξιολόγησης σχετικά με την ποιότητα των στοιχείων, ιδίως δε με τη διαθεσιμότητά τους, καθώς και ποιοτική και ποσοτική ανάλυση της διαχρονικής σταθερότητας και της ευαισθησίας των αποτελεσμάτων ως προς τις διάφορες δοκιμαστικές μεθόδους·

ότι, αν εκτιμηθεί θετικά η αξιοπιστία των συναγόμενων αποτελεσμάτων, αρμόζει να αποφασίσει η Επιτροπή την πιο ενδεδειγμένη μέθοδο για την κατανομή των ΥΧΔΜΕ·

ότι, αν οι δοκιμαστικές μέθοδοι δεν οδηγήσουν σε πιο αξιόπιστα αποτελέσματα για τη σωστή μέτρηση της περί ής ο λόγος οικονομικής δραστηριότητας από ό,τι η νυν ισχύουσα μηδενική κατανομή, θα είναι παρ' όλα αυτά πρέπει να υποβάλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο κατάλληλη πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96·

ότι ενδείκνυται η απόφαση κατανομής των ΥΧΔΜΕ για τον καθορισμό του ΑΕΠ που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του κοινοτικού προϋπολογισμού και τους κοινοτικούς ίδιους πόρους, να λαμβάνεται ομόφωνα με το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής·

ότι οι ΥΧΔΜΕ δεν θα πρέπει να κατανέμονται όσον αφορά τις άλλες κοινοτικές πολιτικές, έως ότου η Επιτροπή αποφασίσει τη χρησιμοποιητέα για την κατανομή τους μέθοδο, εφόσον τα επιτευχθέντα αποτελέσματα κριθούν πιο αξιόπιστα·

ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι επιδιωκόμενοι με τον παρόντα κανονισμό στόχοι μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο παρά σε επίπεδο κρατών μελών, διότι μόνον η Επιτροπή μπορεί να συντονίζει το απαραίτητο έργο εναρμόνισης των στατιστικών μεθόδων υπολογισμού και κατανομής των ΥΧΔΜΕ σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, ωστόσο, ο υπολογισμός αυτός καθ' εαυτός και η κατανομή αυτή καθ' εαυτή, καθώς και η οργάνω-

⁽¹⁾ ΕΕ C 124 της 21. 4. 1997, σ. 28.

⁽²⁾ ΕΕ C 339 της 10. 11. 1997.

⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Οκτωβρίου 1997 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 310 της 30. 11. 1996, σ. 1.

νωση της υποδομής που απαιτείται για τον έλεγχο της εφαρμογής των μεθόδων, θα πρέπει να ανατεθούν στα κράτη μέλη· ότι, για το λόγο αυτό, είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν πρόσβαση σε όλα τα διαθέσιμα σε εθνικό επίπεδο στοιχεία·

ότι έχει ζητηθεί η γνώμη της επιτροπής του στατιστικού προγράμματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ (1), και της επιτροπής στατιστικών για θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισοζυγίου πληρωμών, που έχει συσταθεί με την απόφαση 91/115/ΕΟΚ (2), σύμφωνα με το άρθρο 3 των εν λόγω αποφάσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η εισαγωγή, χρησιμοποιώντας αξιόπιστη μεθοδολογία, της αρχής που διέπει την κατανομή των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ), όπως περιγράφονται στο παράρτημα I του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96.

2. Για το σκοπό αυτό, τα παραρτήματα I και II του παραρτήματος Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 τροποποιούνται σύμφωνα με τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Μέθοδοι

1. Κατά τη διάρκεια της περιγραφόμενης στο άρθρο 4 δοκιμαστικής περιόδου, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν υπολογισμούς σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.

2. Βάσει αξιολόγησης των αποτελεσμάτων των υπολογισμών αυτών και σύμφωνα με το άρθρο 5, λαμβάνεται απόφαση για τη χρησιμοποιητέα μέθοδο κατανομής των ΥΧΔΜΕ.

Άρθρο 3

Μέσα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα αναγκαία στοιχεία ή οι κατάλληλες εκτιμήσεις για την εκτέλεση των υπολογισμών τίθενται αμέσως στη διάθεση της εθνικής αρχής της επιφορτισμένης με τη διεξαγωγή των υπολογισμών που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Η εθνική αρχή είναι υπεύθυνη για τη συγκέντρωση των συμπληρωματικών στοιχείων που κρίνει αναγκαία για τους υπολογισμούς.

(1) ΕΕ L 181 της 28. 6. 1989, σ. 47.

(2) ΕΕ L 59 της 6. 3. 1991, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 96/174/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 1. 3. 1996, σ. 48).

Άρθρο 4

Υποβολή των αποτελεσμάτων των υπολογισμών κατά τη δοκιμαστική περίοδο

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα αποτελέσματα των υπολογισμών που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

Τα αποτελέσματα των ημερολογιακών ετών 1995, 1996, 1997 και 1998 υποβάλλονται όχι αργότερα από την 1η Νοεμβρίου 1999.

Τα αποτελέσματα του ημερολογιακού έτους 1999, καθώς και τα αναθεωρημένα αποτελέσματα των ημερολογιακών ετών 1995, 1996, 1997 και 1998 υποβάλλονται όχι αργότερα από την 1η Νοεμβρίου 2000.

Τα αποτελέσματα του ημερολογιακού έτους 2000, καθώς και τα αναθεωρημένα αποτελέσματα των ημερολογιακών ετών 1995, 1996, 1997, 1998 και 1999 υποβάλλονται όχι αργότερα από την 1η Νοεμβρίου 2001.

Οι πρώτες εκτιμήσεις για το ημερολογιακό έτος 2001, καθώς και τα αναθεωρημένα αποτελέσματα των ημερολογιακών ετών 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 και 2000 υποβάλλονται όχι αργότερα από τις 30 Απριλίου 2002.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση των αποτελεσμάτων

1. Βάσει των αναφερόμενων στο άρθρο 4 αποτελεσμάτων και μετά από διαβούλευση με την επιτροπή του στατιστικού προγράμματος, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000, ενδιάμεση έκθεση, και πριν από την 1η Ιουλίου 2002, τελική έκθεση με ποιοτική και ποσοτική ανάλυση των συνεπειών των δοκιμαστικών μεθόδων κατανομής και υπολογισμού των ΥΧΔΜΕ, όπως περιγράφονται στο παράρτημα III.

2. Τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων διασάφησης και βελτίωσης των δοκιμαστικών μεθόδων που περιγράφονται στο παράρτημα III, θεσπίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 7.

3. Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή, αφού διαβουλευθεί με την επιτροπή στατιστικών για θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισοζυγίου πληρωμών και ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 7, θεσπίζει τη χρησιμοποιητέα μέθοδο κατανομής των ΥΧΔΜΕ, εφόσον είναι θετικές οι διαπιστώσεις της τελικής έκθεσης αξιολόγησης για την αξιοπιστία των επιτευχθέντων κατά τη δοκιμαστική περίοδο αποτελεσμάτων.

4. Εάν, στην αναφερόμενη στη παράγραφο 1 τελική της έκθεσης αξιολόγησης, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι καμία από τις δοκιμαστικές μεθόδους κατανομής των ΥΧΔΜΕ δεν είναι πιο αξιόπιστη για την ορθότερη μέτρηση της οικονομικής δραστηριότητας από ό,τι η νυν ισχύουσα μηδενική κατανομή, η Επιτροπή υποβάλει, εάν χρειάζεται, στο Συμβούλιο κατάλληλη πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96.

*Άρθρο 6***Διαβίβαση στην Επιτροπή**

Από 1ης Ιανουαρίου 2003, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα αποτελέσματα των υπολογισμών που πραγματοποιούν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στα πλαίσια των πινάκων που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96.

*Άρθρο 7***Διαδικασία**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του στατιστικού προγράμματος, η οποία εφεξής καλείται «η επιτροπή».

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να καθορίζει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του ζητήματος.

Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που ορίζει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκειμένου περί αποφάσεων που το Συμβούλιο καλείται να λάβει κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στους κόλπους της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

*Άρθρο 8***Παρεκκλίσεις**

Κατά παρέκκλιση από τον παρόντα κανονισμό:

1. Η απόφαση κατανομής των ΥΧΔΜΕ για τον καθορισμό του ΑΕΠ που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς του κοινοτικού προϋπολογισμού και τους κοινοτικούς ίδιους πόρους, λαμβάνεται ομόφωνα από το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής.

2. οι ΥΧΔΜΕ δεν κατανέμονται καθ' όσον αφορά τις άλλες κοινοτικές πολιτικές, έως ότου η Επιτροπή θεσπίσει τη χρησιμοποιητέα μέθοδο κατανομής των ΥΧΔΜΕ σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3.

*Άρθρο 9***Τελικές διατάξεις**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 16 Φεβρουαρίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α (ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Ι) ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ
(ΕΚ) αριθ. 2223/96

Κεφάλαιο 1

Σημείο 1.13.
στοιχείο πέμπτο
εδάφιο δ)

Μετά «Το ΕΣΟΛ περιέχει επίσης πολλές ειδικές συνθήκες π.χ.» διαγράφεται:

«καταγραφή της χρήσης των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα ως ενδιάμεση ανάλωση ενός πλασματικού τομέα ή μιας πλασματικής βιομηχανίας»

Αντικαθίσταται από:

«κατανομή της χρήσης των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) στους τομείς/βιομηχανίες-χρήστες.»

1.25.
δεύτερο εδάφιο

Μετά τον κατάλογο των σημείων που εισάγονται με τη φράση «Ορισμένες από τις κύριες διαφορές όσον αφορά τις έννοιες είναι» προστίθεται, το ακόλουθο στοιχείο:

«9) η χρήση των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) κατανέμεται τώρα σε τομείς/βιομηχανίες-χρήστες και όχι σε έναν πλασματικό τομέα (βιομηχανία). Κατά συνέπεια, η χρήση των ΥΧΔΜΕ δεν καταγράφεται πλέον κατά συνθήκη ως ενδιάμεση ανάλωση στο σύνολό της, αλλά μπορεί επίσης να είναι τελική κατανάλωση και εξαγωγές. Επομένως, αυτό σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχουν και εισαγωγές ΥΧΔΜΕ.»

Κεφάλαιο 3

3.63.

Διαγράφεται όλο το κείμενο από την αρχή μέχρι «... αποτιμάται με βάση την αμοιβή ή την προμήθεια που χρεώνεται.» συμπεριλαμβανομένου, στο τέλος, του τέταρτου εδαφίου.

Αντικαθίσταται από:

«I. Υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (περιλαμβάνονται: οι υπηρεσίες ασφάλισης και οι υπηρεσίες συνταξιοδότησης).

Οι υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (εξαιρουμένων των υπηρεσιών ασφάλισης και των υπηρεσιών συνταξιοδότησης) αποτελούνται από τα εξής:

α) υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης τις οποίες οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί χρεώνουν απευθείας στους πελάτες τους και οι οποίες μετρώνται ως το άθροισμα των αμοιβών και των προμηθειών που χρεώνονται.

	Οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί μπορούν να χρεώνουν συγκεκριμένα ποσά για τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης που παρέχουν. Το προϊόν των υπηρεσιών αυτών αποτιμάται με βάση την αμοιβή και την προμήθεια που χρεώνεται. 6) υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που χρεώνονται άμεσα και μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ). Οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί παρέχουν υπηρεσίες για τις οποίες δεν χρεώνουν ξεχωριστά αμοιβή και προμήθεια. Πληρώνουν χαμηλότερα επιτόκια από ό,τι θα πλήρωναν κανονικά σε αυτούς που τους δανείζουν χρήματα και χρεώνουν υψηλότερα επιτόκια σε αυτούς που δανείζονται από αυτούς. Κατά συνέπεια, η παραγωγή ΥΧΔΜΕ δημιουργείται από την εκ μέρους των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών διαχείριση των δανείων και των καταθέσεων των οποίων ελέγχουν τα επιτόκια· αντίθετα, δεν υπάρχει υπηρεσία διαμεσολάβησης για χρεώγραφα εκτός από μετοχές. Το προϊόν των υποτομένων S.122 (οι λοιποί χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί) και S.123 (οι λοιποί ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί εκτός από ασφαλιστικές εταιρείες και συνταξιοδοτικά ταμεία), εκτός από τα επενδυτικά κεφάλαια, αποτιμάται με βάση τη διαφορά μεταξύ των πραγματικών πληρωτέων και εισπρακτέων επιτοκίων και ενός επιτοκίου "αναφοράς". Για αυτούς στους οποίους οι ενδιάμεσοι οργανισμοί δανείζουν χρήματα τόσο μόνιμους όσο και μη μόνιμους κατοίκους, μετράται με τη διαφορά μεταξύ του πραγματικού επιτοκίου που χρησιμοποιείται για τα δάνεια και του ποσού που θα καταβαλλόταν αν είχε χρησιμοποιηθεί ένα επιτόκιο αναφοράς. Για αυτούς από τους οποίους οι ενδιάμεσοι οργανισμοί δανείζονται χρήματα, τόσο μόνιμους όσο και μη μόνιμους κατοίκους, μετράται με τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου που θα εισέπρατταν αν είχε χρησιμοποιηθεί ένα επιτόκιο αναφοράς και του πραγματικού επιτοκίου που εισπράττουν. γ) υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που παρέχονται από την κεντρική τράπεζα. Η κεντρική τράπεζα δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον υπολογισμό των ΥΧΔΜΕ: το προϊόν της μετράται ως το άθροισμα του κόστους.»
--	--

3.70. στοιχείο ι)

Διαγράφεται:

«μόνο για το σύνολο της οικονομίας όλες οι έμμεσα μετρούμενες υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (ΥΧΔΜΕ), που παρέχονται από παραγωγούς μόνιμους κατοίκους.»

Αντικαθίσταται από:

«η χρήση των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα από παραγωγούς μόνιμους κατοίκους.»

3.70.

Προστίθεται:

«κ) κατά συνθήκη, το προϊόν της κεντρικής τράπεζας θα πρέπει να κατανέμεται, στο σύνολό του, στην ενδιάμεση ανάλωση των λοιπών ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών (υποτομείς S.122-S.123).»

3.76. στοιχείο ε)

στο «χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες που χρεώνονται άμεσα», *προστίθεται:*

«και το μέρος των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα, το οποίο χρησιμοποιείται από νοικοκυριά για σκοπούς τελικής κατανάλωσης.»

3.142. στοιχείο η)

Αμέσως μετά: «χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες όσον αφορά το ποσό των ρητά αναφερομένων προμηθειών και αμοιβών», *προστίθεται:*

«και το μέρος των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα, το οποίο χρησιμοποιείται από μη κατοίκους.»

Κεφάλαιο 44.51.
δεύτερο εδάφιο*Διαγράφεται:*

«Δεδομένου ότι η αξία των υπηρεσιών που παρέχονται από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς δεν κατανέμεται στους διάφορους πελάτες, οι πραγματικές πληρωμές, οι εισπράξεις τόκων προς ή από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς δεν αναπροσαρμόζονται για να εξαλειφθεί το περιθώριο κέρδους που αντιπροσωπεύει τη σιωπηρή επιβάρυνση που χρεώνουν οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί. Πρέπει να προστεθεί ένα στοιχείο αναπροσαρμογής στο λογαριασμό διανομής πρωτογενούς εισοδήματος των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών και μιας πλασματικής διομηχανίας στην οποία, κατά συνθήκη, αποδίδεται το συνολικό προϊόν των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών ως ενδιάμεση ανάλωση.»

Αντικαθίσταται από:

«Δεδομένου ότι η αξία των υπηρεσιών που παρέχουν οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί κατανέμεται στους διάφορους πελάτες, οι πραγματικές πληρωμές, ή εισπράξεις τόκων προς ή από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς πρέπει να διορθώνονται για να εξαλείφονται τα κέρδη που αντιπροσωπεύουν τα ποσά που χρεώνονται σιωπηρώς από τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Τα ποσά των τόκων που καταβάλλουν οι δανειστές στους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς πρέπει να μειώνονται κατά τις εκτιμώμενες αξίες των πληρωτέων επιβαρύνσεων, ενώ τα ποσά των τόκων που είναι εισπρακτέα από τους καταθέτες πρέπει να αυξάνονται αντιστοίχως. Οι αξίες των χρεώσεων αντιμετωπίζονται ως πληρωμές για υπηρεσίες που παρέχονται από τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στους πελάτες τους και όχι ως πληρωμές τόκων.»

Κεφάλαιο 8

8.09.

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Προστίθεται στα μεγέθη που παρουσιάζονται: Οι πίνακες A.I.1 και A.I.2 για να εμφανισθούν οι συνέπειες της κατανομής των ΥΧΔΜΕ στα μεγέθη που παρουσιάζονται στο κεφάλαιο 8, «Ακολουθία λογαριασμών και κλείσιμο λογαριασμών» (αριθμητικό παράδειγμα).

8.14.

Διαγράφεται:

«Εφόσον οι υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) δεν κατανέμονται στους τομείς-χρήστες, το σύνολο της αξίας του προϊόντος των υπηρεσιών αυτών θεωρείται ως ενδιάμεση ανάλωση ενός πλασματικού τομέα με μηδενικό προϊόν και αρνητική προστιθέμενη αξία με ίσο μέγεθος αλλά αντίθετο πρόσημο από την ενδιάμεση ανάλωση. Έτσι, το σύνολο της προστιθέμενης αξίας όλων των τομέων και των διομηχανιών μειώνεται κατά το ποσό αυτό. Για να μην γίνει περίπλοκη η παρουσίαση των λογαριασμών, είναι δυνατό να μην εισαχθεί συμπληρωματική στήλη για τον πλασματικό τομέα, αλλά να ληφθεί υπόψη το αντίστοιχο μέγεθος στη στήλη του συνόλου της οικονομίας.»

Αντικαθίσταται από:

«Δεδομένου ότι οι υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) κατανέμονται στους τομείς-χρήστες, ορισμένα μέρη των πληρωμών τόκων αναταξινόμούνται ως πληρωμές για υπηρεσίες. Αυτή η αναταξινόμηση έχει συνέπειες για τις αξίες του προϊόντος και της ενδιάμεσης ανάλωσης (καθώς και για τις αξίες των εισαγωγών, των εξαγωγών και της τελικής κατανάλωσης).»

8.24.

Διαγράφεται:

«Εφόσον οι υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) δεν κατανέμονται στους τομείς-χρήστες, οι εγγραφές σχετικά με τους τόκους αφορούν τους πραγματικούς καταβαλλόμενους και εισπρατιόμενους τόκους. Γίνεται μια διόρθωση στους πόρους, στη στήλη "χρηματοπιστωτικές εταιρείες" (με αρνητικό πρόσημο) και τη στήλη "πλασματικός τομέας" (με θετικό πρόσημο). Για να απλουστευθεί η παρουσίαση των λογαριασμών, είναι δυνατόν να μην χρησιμοποιηθεί συμπληρωματική στήλη για τον πλασματικό τομέα αλλά να εμφανιστεί το αντίστοιχο μέγεθος στη στήλη του συνόλου της οικονομίας.»

Αντικαθίσταται από:

«Δεδομένου ότι οι υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (ΥΧΔΜΕ) κατανέμονται στους τομείς-χρήστες, το μέγεθος "τόκοι" στο λογαριασμό διανομής, πρωτογενούς εισοδήματος, αντιστοιχεί με τους πληρωτέους και εισπρακτέους τόκους αφού πρώτα αφαιρεθούν οι ΥΧΔΜΕ από τα πραγματικά πληρωτέα από τους δανειζομένους και προστεθούν στα πραγματικά εισπρακτέα από τους δανειστές.»

Κεφάλαιο 9

9.25. στοιχείο α)

Διαγράφεται:

«Η ενδιάμεση ανάλωση κατά διομηχανία περιλαμβάνει τη χρήση υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα και οι οποίες καταγράφονται ως πλασματική διομηχανία (βλέπε σημείο 9.33).»

9.25. στοιχείο 6)

Διαγράφεται:

«μείον τη χρήση υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα (που καταγράφονται ως πλασματική βιομηχανία, βλέπε σημείο 9.33).»

9.33.

Διαγράφεται:

«Σε όλους τους πίνακες προσφοράς και χρήσεων, η βιομηχανική ταξινόμηση NACE αναθ. 1 επεκτείνεται με μια πλασματική βιομηχανία που αντιστοιχεί στη χρήση των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα. Στον πίνακα προσφοράς, δεν καταγράφεται καμία συναλλαγή για τη βιομηχανία αυτή. Στον πίνακα χρήσεων, η συνολική χρήση των υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης που μετρώνται έμμεσα καταγράφονται ως ενδιάμεση ανάλωση αυτής της πλασματικής βιομηχανίας. Εφόσον αυτή η πλασματική βιομηχανία δεν έχει άλλες συναλλαγές, το καθαρό λειτουργικό πλεόνασμά της είναι αρνητικό, με έλλειμμα ίσο με την ενδιάμεση ανάλωσή της· όλες οι άλλες συνιστώσες της προστιθέμενης αξίας της είναι μηδενικές. Κατά συνέπεια, η συνολική ακαθάριστη προστιθέμενη αξία της βιομηχανίας αυτής ισούται με το (αρνητικό) καθαρό λειτουργικό πλεόνασμά της.»

Πίνακας Α.1.1 — Αποτέλεσμα της κατανομής των ΥΧΑΜΕ σε θεσμικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών για τους παραγωγούς μη εμπορεύσιμου προϊόντος

Χρήσεις

Πόροι

Λογαριασμοί	Σύνολο	Αγαθών και υπηρεσιών (πόροι)	S.2 Άλλοδαποί	S.1 Σύνολο οικονομίας	S.15 ΜΚΙΕΝ	S.14 Νοικοκυριά	S.13 Δημόσιος τομέας	S.12 Χρηματοδοτικές εταιρείες	S.11 Μη χρηματοδοτικές εταιρείες	Συναλλαγές και εξισωτικά μεγέθη	S.11 Μη χρηματοδοτικές εταιρείες	S.12 Χρηματοδοτικές εταιρείες	S.13 Δημόσιος τομέας	S.14 Νοικοκυριά	S.15 ΜΚΙΕΝ	S.1 Σύνολο οικονομίας	S.2 Άλλοδαποί	Αγαθών και υπηρεσιών (πόροι)	Σύνολο	Λογαριασμοί
I. Λογαριασμός παραγωγής/εξωτερικός λογαριασμός	2 4 27 30	2 4 —2	 4 —2	27 30	3 0	0 6	0 48	18 —18	P.72 Εισαγωγές υπηρεσιών P.62 Εξαγωγές υπηρεσιών P.1 Προϊόν P.2 Ενδιάμεση ανάλωση B.1 Προστιθέμενη αξία/εξωτερικό ισοζύγιο			48 —18	6 48		3 30	57 30	2 4 57 30	2 4 57 30	I. Λογαριασμός παραγωγής/εξωτερικός λογαριασμός	
II.1.1. Λογαριασμός δημιουργίας εισοδήματος	30			30				48 —18	B.2 Λειτουργικό πλεόνασμα		—18	48			30				30	II.1.1. Λογαριασμός δημιουργίας εισοδήματος
II.1.2. Λογαριασμός διανομής πρωτογενούς εισοδήματος	230 22		13 22	217 22	6 1	14 35	35 —21	106 48	56 —41	D.41 Τόκοι B.5 Ισοζύγιο πρωτογενών εισοδημάτων	33 —41	106 48	14 —21	49 35	7 1	209 22	21		230 22	II.1.2. Λογαριασμός διανομής πρωτογενούς εισοδήματος
II.2. Λογαριασμός δευτερογενούς εισοδήματος	22			22	1	35	—21	48 —41	B.6 Διαθέσιμο εισόδημα		—41	48	—21	35	1	22			22	II.2. Λογαριασμός δευτερογενούς εισοδήματος
II.4. Λογαριασμός χρήσης εισοδήματος	28			28	3	19	6			P.3 Δαπάνη για τελική κατανάλωση B.8n Καθαρή αποταμίευση/εξωτερικό ισοζύγιο										II.4. Λογαριασμός χρήσης εισοδήματος

Πίνακας Α.1.2 — Αποτέλεσμα της κατανομής των ΥΧΔΜΕ μόνο σε πλασματικό τομέα

Χρήσεις

Πόροι

Λογαριασμοί	Σύνολο	Αγαθών και υπηρεσιών (πόροι)	S.2 Αλλοδαποί	S.1 Σύνολο οικονομίας	S.15 ΜΚΙΕΝ	S.14 Νοικοκυριά	S.13 Δημόσιος τομέας	S.12 Χρηματοδοτικές εταιρείες	S.11 Μη χρηματοδοτικές εταιρείες	Πλασματικός τομέας	Συναλλαγές και εξισωτικά μεγέθη	Πλασματικός τομέας	S.11 Μη χρηματοδοτικές εταιρείες	S.12 Χρηματοδοτικές εταιρείες	S.13 Δημόσιος τομέας	S.14 Νοικοκυριά	S.15 ΜΚΙΕΝ	S.1 Σύνολο οικονομίας	S.2 Αλλοδαποί	Αγαθών και υπηρεσιών (πόροι)	Σύνολο	Λογαριασμοί
I. Λογαριασμός παραγωγής	48			48				48		48	P.1 Προϊόν			48				48			48	I. Λογαριασμός παραγωγής
								48		-48	P.2 Ενδιάμεση ανάλωση								48		48	
											B.1 Προστιθέμενη αξία/εξωτερικό ισοζύγιο	-48	48									
II.1.1. Λογαριασμός δημιουργίας εισοδήματος								48		-48	B.2 Λειτουργικό πλεόνασμα	-48	48									II.1.1. Λογαριασμός δημιουργίας εισοδήματος
II.1.2. Λογαριασμός διανομής πρωτογενούς εισοδήματος	222		16	206	7	17	39	77	66		D.41 Τόκοι		25	125	12	33	5	200	22		222	II.1.2. Λογαριασμός διανομής πρωτογενούς εισοδήματος
				-6	-2	16	-27	48	-41		P.119 Διόρθωση για ΥΧΜΔΕ	48	-48									
											B.5 Ισοζύγιο πρωτογενών εισοδημάτων	-41	48	-27	16	-2	-6					
II.2. Λογαριασμός δευτερογενούς εισοδήματος				-6	-2	16	-27	48	-41		B.6 Διαθέσιμο εισόδημα	-41	48	-27	16	-2	-6					II.2. Λογαριασμός δευτερογενούς εισοδήματος
II.4. Λογαριασμός χρήσης εισοδήματος			6	-6	-2	16	-27	48	-41		B.8n Καθαρή αποταμίευση/εξωτερικό ισοζύγιο											II.4. Λογαριασμός χρήσης εισοδήματος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ A ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 2223/96

Το ακόλουθο κείμενο διαγράφεται από την τρίτη πρόταση της πρώτης παραγράφου του σημείου 11:

«: εισπρακτέο εισόδημα περιουσίας μείον πληρωτέοι τόκοι, εκτός από εισπρακτέο εισόδημα περιουσίας που προέρχεται από την επένδυση δικών της κεφαλαίων.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΧΔΜΕ

1. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΧΔΜΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ S.122 ΚΑΙ S.123

α) Απαιτούμενα στατιστικά δεδομένα

Για κάθε έναν από τους υποτομείς S.122 και S.123⁽¹⁾ πρέπει να χρησιμοποιείται ο πίνακας των μέσων αποθεμάτων δανείων και καταθέσεων (κατανεμημένων ανά τομείς-χρήστες), και των πιστωτικών τίτλων, πλην μετοχών, που έχουν εκδοθεί από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς για τη συγκεκριμένη περίοδο (μέσος όρος τεσσάρων τριμήνων) και οι δεδουλευμένοι τόκοι από ανακατανομή των επιδοτήσεων επιτοκίων στους πραγματικούς αποδέκτες όπως ορίζεται από το ΕΣΟΛ 1995.

β) Επιλογή επιτοκίου αναφοράς

Στους ισολογισμούς των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών που περιλαμβάνονται στους υποτομείς S.122 και S.123, τα δάνεια και οι καταθέσεις προς κατοίκους πρέπει να διαχωρίζονται για να γίνεται διάκριση μεταξύ δανείων και καταθέσεων:

- που είναι διατραπεζικής φύσεως (δηλαδή μεταξύ των θεσμικών μονάδων που περιλαμβάνονται στους τομείς S.122 και S.123),
- που συνάπτονται με τους θεσμικούς τομείς-χρήστες (S.124 — S.125 — S.11 — S.13 — S.14 — S.15) (εξαιρουμένων των κεντρικών τραπεζών).

Πέραν τούτου, τα δάνεια και οι καταθέσεις με τον υπόλοιπο κόσμο (S.2) θα πρέπει επίσης να αναλύονται σε δάνεια και καταθέσεις προς ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς μη κατοίκους και δάνεια και καταθέσεις προς άλλους μη κατοίκους.

Κατά τη δοκιμαστική περίοδο των πέντε ετών, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συγκρίνουν τα αποτελέσματα σχετικά με την κατανομή των ΥΧΔΜΕ χρησιμοποιώντας το εσωτερικό επιτόκιο αναφοράς που υπολογίζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες τέσσερις μεθόδους:

Μέθοδος 1

Για να προσδιοριστεί η παραγωγή ΥΧΔΜΕ των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατοίκων κατά θεσμικό τομέα, το «εσωτερικό» επιτόκιο αναφοράς υπολογίζεται ως ο λόγος των εισπρακτέων τόκων από δάνεια μεταξύ S.122 και S.123 προς το απόθεμα δανείων μεταξύ S.122 και S.123

εισπρακτέοι τόκοι από δάνεια μεταξύ S.122 και S.123

απόθεμα δανείων μεταξύ S.122 και S.123

Μέθοδος 2

Για να προσδιοριστεί η παραγωγή ΥΧΔΜΕ των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατοίκων κατά θεσμικό τομέα, το «εσωτερικό» επιτόκιο αναφοράς υπολογίζεται ως ο σταθμισμένος μέσος όρος των επιτοκίων που ίσχυσαν τόσο στα διατραπεζικά δάνεια όσο και για τους πιστωτικούς τίτλους, πλην μετοχών, που εκδόθηκαν από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Η στάθμιση γίνεται με το επίπεδο των αποθεμάτων στους τίτλους «δάνεια μεταξύ ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατοίκων που περιλαμβάνονται στους υποτομείς S.122 και S.123» και «πιστωτικοί τίτλοι, πλην μετοχών, που έχουν εκδοθεί από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς κατοίκους που περιλαμβάνονται στους υποτομείς S.122 και S.123».

⁽¹⁾ Οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι οι τομείς S.122 (λοιποί νομισματικοί χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί) και S.123 (λοιποί ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί, εκτός από τις ασφαλιστικές εταιρείες και τα συνταξιοδοτικά ταμεία), πλην των επενδυτικών κεφαλαίων.

εισπρακτέοι τόκοι από δάνεια μεταξύ S.122 και S.123
 + τόκοι πιστωτικών τίτλων, πλην μετοχών, που έχουν εκδοθεί από S.122 και S.123

απόθεμα δανείων μεταξύ S.122 και S.123
 + πιστωτικοί τίτλοι, πλην μετοχών, εκδιδόμενων από S.122 και S.123

Εάν τα θεσμικά χαρακτηριστικά των εθνικών τραπεζικών συστημάτων δεν επιτρέπουν τον υπολογισμό αυτού του επιτοκίου (π.χ. λόγω του ότι οι τράπεζες δεν εκδίδουν πιστωτικούς τίτλους άλλους πλην μετοχών), τότε θα πρέπει να χρησιμοποιείται ένα εναλλακτικό επιτόκιο αναφοράς. Το επιτόκιο αυτό υπολογίζεται βάσει των αποθεμάτων και των ροών τόκων των στοιχείων του ενεργητικού (πλην δανείων) και του παθητικού (πλην καταθέσεων) με μέσο χρόνο λήξης όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς αυτόν των στοιχείων του παθητικού στον ισολογισμό των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών που περιλαμβάνονται στους υποτομείς S.122 και S.123.

Μέθοδος 3

Για να προσδιοριστεί η παραγωγή ΥΧΔΜΕ των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατοίκων κατά θεσμικό τομέα, μπορούν να χρησιμοποιούνται δύο επιτόκια αναφοράς, ένα για τις βραχυπρόθεσμες συναλλαγές (υπολογιζόμενο βάσει της μεθόδου 1) και ένα για τις μακροπρόθεσμες συναλλαγές (βάσει των δημοσιοποιημένων επιτοκίων πιστωτικών τίτλων, πλην μετοχών, ο χρόνος λήξης των οποίων αντιστοιχεί με αυτόν των στοιχείων του παθητικού του ισολογισμού με μακρινή λήξη).

Μέθοδος 4

Για να προσδιοριστεί η παραγωγή ΥΧΔΜΕ των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών κατοίκων κατά θεσμικό τομέα, το «εσωτερικό» επιτόκιο αναφοράς υπολογίζεται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- ως ο μέσος όρος μεταξύ των μέσων επιτοκίων δανεισμού και καταθέσεων που εφαρμόζονται σε όλους τους θεσμικούς τομείς κατοίκους (S.124 — S.125 — S.11 — S.13 — S.14 — S.15) (πλην των κεντρικών τραπεζών)·
- ως ο μέσος όρος μεταξύ των μέσων επιτοκίων δανεισμού και καταθέσεων που εφαρμόζονται σε όλους τους θεσμικούς τομείς κατοίκους (S.124 — S.125 — S.11 — S.13 — S.14 — S.15) (πλην των κεντρικών τραπεζών) και του τεκμαρτού επιτοκίου όπως υπολογίζεται βάσει της μεθόδου 1·
- ως ο μέσος όρος μεταξύ των μέσων επιτοκίων δανεισμού και καταθέσεων που εφαρμόζονται σε όλους τους θεσμικούς τομείς κατοίκους (S.124 — S.125 — S.11 — S.13 — S.14 — S.15) (πλην των κεντρικών τραπεζών) και του τεκμαρτού επιτοκίου όπως υπολογίζεται βάσει της μεθόδου 2.

Για να προσδιοριστούν οι εισαγωγές και οι εξαγωγές ΥΧΔΜΕ, το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται είναι το μέσο διατραπεζικό επιτόκιο σταθμισμένο με τα επίπεδα των αποθεμάτων στους τίτλους «δάνεια μεταξύ S.122 και S.123, αφενός, και ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών μη κατοίκων, αφετέρου» και «καταθέσεις μεταξύ S.122 και S.123, αφενός, και ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών μη κατοίκων, αφετέρου» που περιλαμβάνονται στους ισολογισμούς των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών.

Το επιτόκιο που υπολογίζεται με τον τρόπο αυτό είναι το «εξωτερικό» επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των εξαγωγών και εισαγωγών ΥΧΔΜΕ.

Κατά τη δοκιμαστική περίοδο, ο υπολογισμός θα πρέπει να γίνεται με διαχωρισμό του εσωτερικού και του εξωτερικού επιτοκίου αναφοράς τόσο βάσει του τόπου εγκατάστασης των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών που ενέχονται στις συναλλαγές όσο και βάσει των νομισμάτων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τις συναλλαγές αυτές.

Τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν στην Eurostat όλα τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται στην εφαρμοζόμενη μεθοδολογία.

γ) Λεπτομερής υπολογισμός των ΥΧΔΜΕ κατά θεσμικό τομέα

Για κάθε θεσμικό τομέα, πρέπει να υπάρχει ο ακόλουθος πίνακας δανείων και καταθέσεων που χορηγούνται από τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς κατοίκους:

	αποθέματα	εισπρα- κτέοι τόκοι		αποθέματα	πληρωτέοι τόκοι
Δάνεια χορη- γηθέντα από ενδιάμεσους χρηματοπιστω- τικούς οργανισμούς κατοίκους	S.122 S.123		Καταθέσεις σε ενδιάμεσους χρηματοπιστω- τικούς οργανισμούς κατοίκους	S.122 S.123	

Οι συνολικές ΥΧΔΜΕ κατά θεσμικό τομέα υπολογίζονται ως το άθροισμα των ΥΧΔΜΕ για δάνεια χορηγηθέντα στο θεσμικό τομέα και των ΥΧΔΜΕ για καταθέσεις του θεσμικού τομέα.

ΥΧΔΜΕ για δάνεια χορηγηθέντα στο θεσμικό τομέα = εισπρακτέοι τόκοι από δάνεια — (απόθεμα δανείων × «εσωτερικό» επιτόκιο αναφοράς).

ΥΧΔΜΕ για τις καταθέσεις του θεσμικού τομέα = (αποθέματα καταθέσεων × «εσωτερικό» επιτόκιο αναφοράς) – πληρωτέοι τόκοι για τις καταθέσεις.

Μέρος της παραγωγής εξάγεται με βάση τον ισολογισμό των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών (S.122 και S.123) παρατηρούμε:

	αποθέματα	εισπρακτέοι τόκοι		αποθέματα	πληρωτέοι τόκοι
Δάνεια προς μη κατοίκους			Καταθέσεις μη κατοίκων		

Οι εξαγόμενες ΥΧΔΜΕ υπολογίζονται χρησιμοποιώντας το «εξωτερικό» διαπραγματικό επιτόκιο αναφοράς ως εξής:

ΥΧΔΜΕ για δάνεια που χορηγούνται σε μη κατοίκους (περιλαμβανομένων των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών) = εισπρακτέοι τόκοι από δάνεια – (απόθεμα δανείων × «εξωτερικό» επιτόκιο αναφοράς).

ΥΧΔΜΕ για τις καταθέσεις μη κατοίκων (περιλαμβανομένων των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών) = αποθέματα καταθέσεων × «εξωτερικό» επιτόκιο αναφοράς – πληρωτέοι τόκοι.

δ) Διάκριση μεταξύ ενδιάμεσης ανάλωσης και τελικής κατανάλωσης των ΥΧΔΜΕ που απευθύνονται σε νοικοκυριά

Οι υπηρεσίες που απευθύνονται σε νοικοκυριά πρέπει να διαχωρίζονται στα εξής:

- ενδιάμεση κατανάλωση νοικοκυριών υπό την ιδιότητά τους ως ιδιοκτητών κατοικιών,
- ενδιάμεση κατανάλωση νοικοκυριών υπό την ιδιότητά τους ως ιδιοκτητών μη μετοχικών επιχειρήσεων,
- τελική κατανάλωση νοικοκυριών.

Αυτό προϋποθέτει το διαχωρισμό των δανείων προς τα νοικοκυριά (αποθέματα και τόκοι) στα εξής:

- στεγαστικά δάνεια,
- δάνεια σε νοικοκυριά ως ιδιοκτήτες μη μετοχικών επιχειρήσεων,
- λοιπά δάνεια σε νοικοκυριά.

Τα δάνεια σε νοικοκυριά ως ιδιοκτήτες μη μετοχικών επιχειρήσεων και τα στεγαστικά δάνεια εμφανίζονται συνήθως ξεχωριστά στις διάφορες αναλύσεις της δανειοδότησης στις χρηματοπιστωτικές και νομισματικές στατιστικές. Τα λοιπά δάνεια σε νοικοκυριά μπορούν να υπολογιστούν με αφαίρεση. Οι ΥΧΔΜΕ για δάνεια σε νοικοκυριά θα πρέπει να κατανέμονται σε τρεις κατηγορίες (στεγαστικά δάνεια, δάνεια σε νοικοκυριά ως ιδιοκτήτες μη μετοχικών επιχειρήσεων και λοιπά δάνεια σε νοικοκυριά) με βάση τα στοιχεία για τα μέσα αποθέματα και τους μέσους τόκους για καθεμία από τις τρεις κατηγορίες. Τα στεγαστικά δάνεια δεν είναι ταυτόσημα με τα ενυπόθηκα δάνεια, δεδομένου ότι τα ενυπόθηκα δάνεια μπορεί να προορίζονται για άλλους σκοπούς.

Οι καταθέσεις των νοικοκυριών πρέπει να διαχωρίζονται στα εξής:

- καταθέσεις νοικοκυριών ως ιδιοκτητών μη μετοχικών επιχειρήσεων,
- καταθέσεις ατόμων.

Ελλείψει στατιστικών για τις καταθέσεις νοικοκυριών ως ιδιοκτητών μη μετοχικών επιχειρήσεων κατά τη δοκιμαστική περίοδο των πέντε ετών, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συγκρίνουν τα αποτελέσματα σχετικά με την κατανομή των ΥΧΔΜΕ χρησιμοποιώντας τις ακόλουθες δύο μεθόδους:

Μέθοδος 1

Τα αποθέματα μπορούν να υπολογίζονται βάσει του λόγου καταθέσεις/προστιθέμενη αξία που προκύπτει για τις μικρότερες μετοχικές εταιρείες, με παρεκβολή για τις μη μετοχικές επιχειρήσεις.

Μέθοδος 2

Τα αποθέματα μπορούν να υπολογίζονται βάσει του λόγου καταθέσεις/κύκλος εργασιών που προκύπτει για τις μικρότερες μετοχικές εταιρείες, με παρεκβολή για τις μη μετοχικές επιχειρήσεις.

Οι ΥΧΔΜΕ για τις καταθέσεις των νοικοκυριών πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των ΥΧΔΜΕ για τις καταθέσεις των νοικοκυριών ως ιδιοκτητών μη μετοχικών επιχειρήσεων και των ΥΧΔΜΕ για τις καταθέσεις των νοικοκυριών ως καταναλωτών με βάση τα μέσα αποθέματα αυτών των δύο κατηγοριών για τις οποίες, λόγω έλλειψης άλλων στοιχείων, μπορεί να χρησιμοποιείται το ίδιο επιτόκιο.

Εναλλακτικά, ιδίως όταν δεν υπάρχουν λεπτομερέστερες πληροφορίες για τα δάνεια και τις καταθέσεις των νοικοκυριών, τα ΥΧΔΜΕ των νοικοκυριών μπορούν να κατανέμονται στην ενδιάμεση κατανάλωση και στην τελική κατανάλωση με την παραδοχή ότι όλα τα δάνεια είναι καταλογιστά στα νοικοκυριά ως παραγωγούς ή ως ιδιοκτήτες κατοικιών και όλες οι καταθέσεις είναι καταλογιστές στα νοικοκυριά ως καταναλωτές.

2. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Οι ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί μη κάτοικοι χορηγούν δάνεια σε κατοίκους και δέχονται καταθέσεις από κατοίκους. Για κάθε θεσμικό τομέα, πρέπει να υπάρχει ο ακόλουθος πίνακας:

	αποθέματα	τόκοι εισπρακτέοι από ΕΧΟ μη κατοίκους		αποθέματα	τόκοι πληρωτέοι από ΕΧΟ μη κατοίκους
Δάνεια ΕΧΟ μη κατοίκους			Καταθέσεις σε ΕΧΟ μη κατοίκους		

Επομένως, η εισαγόμενη χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση για κάθε θεσμικό τομέα, υπολογίζεται, κατά συνέπεια, ως εξής:

Εισαγόμενες ΥΧΔΜΕ για δάνεια = τόκοι εισπρακτέοι από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς μη κατοίκους - (αποθέματα δανείων × «εξωτερικό» επιτόκιο αναφοράς).

Εισαγόμενες ΥΧΔΜΕ για καταθέσεις = (αποθέματα καταθέσεων × «εξωτερικό» επιτόκιο αναφοράς) - τόκοι πληρωτέοι από ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς μη κατοίκους.

3. ΥΧΔΜΕ ΣΕ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ

Η διαφορά μεταξύ του επιτοκίου αναφοράς και του πραγματικού επιτοκίου αντιπροσωπεύει το περιθώριο που καρπύεται ο ενδιάμεσος χρηματοπιστωτικός οργανισμός, και επομένως μπορεί να θεωρηθεί ως η καταβαλλόμενη τιμή για την παρεχόμενη υπηρεσία. Οι ΥΧΔΜΕ σε σταθερές τιμές υπολογίζονται ως το πηλίκιο που προκύπτει από τη διαίρεση της αξίας των ΥΧΔΜΕ για δάνεια και καταθέσεις των S.122 και S.123 διά της τιμής αυτής. Η αξία των αποθεμάτων των δανείων και καταθέσεων μετατρέπεται σε τιμές της βασικής περιόδου με τη χρησιμοποίηση ενός γενικού δείκτη τιμών (π.χ. του τεκμαρτού αποπληθωριστή τιμών για την εγχώρια τελική ζήτηση).

$$\begin{aligned} \text{ΥΧΔΜΕ για δάνεια προς το θεσμικό τομέα σε σταθερές τιμές} &= \frac{\text{ΥΧΔΜΕ για δάνεια προς το θεσμικό τομέα}}{\text{δείκτης τιμών}} \cdot \frac{\text{περιθώριο βασικής περιόδου}}{\text{πραγματικό περιθώριο}} \\ \text{ΥΧΔΜΕ για καταθέσεις του θεσμικού τομέα σε σταθερές τιμές} &= \frac{\text{ΥΧΔΜΕ για καταθέσεις του θεσμικού τομέα}}{\text{δείκτης τιμών}} \cdot \frac{\text{περιθώριο βασικής περιόδου}}{\text{πραγματικό περιθώριο}} \end{aligned}$$

Περιθώριο βασικής περιόδου για δάνεια = πραγματικό επιτόκιο δανεισμού - επιτόκιο αναφοράς.

Περιθώριο βασικής περιόδου για καταθέσεις = επιτόκιο αναφοράς - πραγματικό επιτόκιο καταθέσεων.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2558/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 3ης Δεκεμβρίου 2001****που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναταξινόμηση των
διακανονισμών υπό συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων και υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων
(swaps)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩ-
ΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 285 παράγραφος 1 της συνθήκης,την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο
251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96, του Συμβουλίου της
25ης Ιουνίου 1996, για το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και
περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας⁽⁴⁾, περιέχει το
πλαίσιο αναφοράς κοινών προτύπων, ορισμών, ταξινομήσεων
και λογιστικών κανόνων για την κατάρτιση των λογα-
ριασμών των κρατών μελών για τις στατιστικές απαιτήσεις
της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται
συγκρίσιμα αποτελέσματα μεταξύ κρατών μελών.

(2) Στο ΕΣΛ 95, όπως και στο ΣΕΛ 93, οι ανταλλαγές (swaps)
ορίζονται (5.67) ως «συμβατικές συμφωνίες μεταξύ δύο
μερών που συμφωνούν να ανταλλάξουν, διαχρονικά και
σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες, ροές πληρωμών
για το ίδιο ποσό χρέωσης», ενώ αναφέρεται ότι «οι δύο πιο
συνηθισμένες ποικιλίες είναι οι ανταλλαγές επιτοκίων και οι
ανταλλαγές συναλλάγματος».

(3) Στις αρχικές εκδόσεις του ΕΣΛ 95 και του ΣΕΛ 93, οι ροές
τόκων που ανταλλάσσονται μεταξύ δύο αντισυμβαλλομένων
υπό συμφωνίες ανταλλαγών (swaps) οποιουδήποτε είδους
και υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων θεωρήθηκαν ως
μη χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, που καταγράφονται στο
εισόδημα περιουσίας, στο στοιχείο τόκοι.

(4) Προέκυψαν προβλήματα από την ανωτέρω διάταξη και η
Επιτροπή θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι είναι απαραίτητο να
αποκλειστούν αυτές οι ροές τόκων από το εισόδημα περιου-
σίας, όπως συμβαίνει στο αναθεωρημένο ΣΕΛ 93.

(5) Επομένως, είναι σωστό να καταγράφονται οι ροές αυτές στις
χρηματοπιστωτικές συναλλαγές στο στοιχείο χρηματοπιστω-
τικά παράγωγα, που περιλαμβάνεται στο ΕΣΛ 95 στο F3 με
τίτλο «Χρεόγραφα εκτός από μετοχές».

(6) Ειδική αντιμετώπιση αυτών των ροών θα πρέπει να καθορι-
σθεί για τα δεδομένα που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της
διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος.

(7) Ζητήθηκαν οι γνώμες της Επιτροπής Στατιστικού Προγράμ-
ματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ιδρύθηκε με την
απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽⁵⁾, και της Επιτροπής Στα-
τιστικών σε θέματα νομισματικά, χρηματοπιστωτικά και ισο-
ζυγίου πληρωμών, που ιδρύθηκε με την απόφαση 91/115/
ΕΟΚ⁽⁶⁾, σύμφωνα με το άρθρο 3 των εν λόγω αποφάσεων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1Το παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβου-
λίου τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανο-
νισμού.⁽¹⁾ ΕΕ C 116 της 26.4.2000, σ. 63.⁽²⁾ ΕΕ C 103 της 3.4.2001, σ. 8.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 (δεν έχει
ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), και απόφαση του Συμβου-
λίου της 8ης Νοεμβρίου 2001.⁽⁴⁾ ΕΕ L 310 της 30.11.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε
τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 995/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L
139 της 23.5.2001, σ. 3).⁽⁵⁾ ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.⁽⁶⁾ ΕΕ L 59 της 6.3.1991, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την
απόφαση 96/174/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 1.3.1996, σ. 48).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου τροποποιείται ως εξής:

1. Στο κεφάλαιο 4, το σημείο 4.47. αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4.47. Καμία πληρωμή που προκύπτει από οποιοδήποτε είδος συμφωνίας ανταλλαγής (swap) δεν θεωρείται τόκος και δεν καταγράφεται στο εισόδημα περιουσίας. (Βλέπε σημεία 5.67. στοιχείο δ) και 5.139. στοιχείο γ) σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά παράγωγα).

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι συναλλαγές υπό προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων δεν καταγράφονται ως εισόδημα περιουσίας. (Βλέπε σημείο 5.67. στοιχείο ε).»

2. Στο κεφάλαιο 5:

α) Στο σημείο 5.67., τα στοιχεία δ) και ε) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) συμφωνίες ανταλλαγής (swaps), μόνο αν έχουν αγοραία αξία επειδή είναι εμπορεύσιμες ή μπορούν να αντισταθμιστούν. Οι συμφωνίες ανταλλαγής είναι συμβατικές συμφωνίες μεταξύ δύο μερών που συμφωνούν να ανταλλάξουν, διαχρονικά και σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες, ροές πληρωμών για το ίδιο ποσό χρέωσης. Οι πιο συνηθισμένες ποικιλίες είναι οι ανταλλαγές επιτοκίων, οι ανταλλαγές ξένου συναλλάγματος και οι ανταλλαγές νομισμάτων (που ονομάζονται επίσης διανομισματικές ανταλλαγές τόκου). Οι ανταλλαγές επιτοκίων προϋποθέτουν την ανταλλαγή πληρωμών τόκου διαφορετικού χαρακτήρα, όπως π.χ. με σταθερό επιτόκιο ή με κυμαινόμενο επιτόκιο, δύο διαφορετικά κυμαινόμενα επιτόκια, σταθερό επιτόκιο σε ένα νόμισμα και κυμαινόμενο επιτόκιο σε άλλο, κτλ. Οι ανταλλαγές ξένου συναλλάγματος (συμπεριλαμβανομένων όλων των προθεσμιακών συμβάσεων) είναι συναλλαγές ξένων νομισμάτων με προκαθορισμένη συναλλαγματική ισοτιμία. Οι ανταλλαγές νομισμάτων προϋποθέτουν την ανταλλαγή συγκεκριμένων ποσών δύο διαφορετικών νομισμάτων και στη συνέχεια αποπληρωμές, οι οποίες περιλαμβάνουν και ροές τόκων και ροές αποπληρωμής, διαχρονικά σύμφωνα με προκαθορισμένους κανόνες. Καμία από τις απορρέουσες πληρωμές δεν θεωρείται εισόδημα περιουσίας στο σύστημα και όλοι οι διακανονισμοί καταγράφονται στους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς,

ε) προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου (ΠΣΕ), μόνο εάν έχουν αγοραία αξία επειδή είναι εμπορεύσιμες ή μπορούν να αντισταθμιστούν. Οι ΠΣΕ είναι συμβατικές συμφωνίες στις οποίες δύο μέρη, για να προστατευθούν από μεταβολές του επιτοκίου, συμφωνούν για ένα πληρωτέο τόκο, σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία εξόφλησης, με βάση ένα πλασματικό ποσό αρχικού κεφαλαίου που δεν ανταλλάσσεται ποτέ. Οι πληρωμές σχετίζονται με τη διαφορά μεταξύ του συμφωνηθέντος επιτοκίου και του αγοραίου επιτοκίου που επικρατεί τη στιγμή της εξόφλησης. Οι πληρωμές αυτές δεν θεωρούνται εισόδημα περιουσίας στο σύστημα αλλά καταγράφονται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα.»

β) Στην παράγραφο 5.139., τα στοιχεία γ) και δ) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τυχόν εμφανείς προμήθειες που καταβάλλονται σε, ή εισπράττονται από μεσίτες ή άλλους ενδιάμεσους για τη διευθέτηση προαιρετικών δικαιωμάτων, προθεσμιακών αγορών, ανταλλαγών (swaps) και λοιπών συμβάσεων παραγώγων, αντιμετωπίζονται ως πληρωμές για την παροχή υπηρεσιών στους κατάλληλους λογαριασμούς. Τα συμβαλλόμενα μέρη μιας ανταλλαγής δεν θεωρείται ότι παρέχουν υπηρεσίες αμοιβαία, όμως τυχόν πληρωμές σε τρίτους για τη διευθέτηση της ανταλλαγής θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πληρωμή για την παροχή υπηρεσιών. Υπό μια συμφωνία ανταλλαγής, όπου ανταλλάσσονται αρχικά κεφάλαια, οι αντίστοιχες ροές πρέπει να καταγράφονται ως συναλλαγές του βασικού μέσου· οι ροές άλλων πληρωμών (εκτός από τις προμήθειες) πρέπει να καταγράφονται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα (F34). Αν και το πριμ που καταβάλλεται στον πωλητή ενός προαιρετικού δικαιώματος μπορεί εννοιολογικά να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει μια επιβάρυνση για παροχή υπηρεσιών, στην πράξη δεν είναι συνήθως δυνατό να διακριθεί η συνιστώσα της παροχής υπηρεσιών. Επομένως, η συνολική τιμή πρέπει να καταγράφεται ως αγορά χρηματοπιστωτικού περιουσιακού στοιχείου από τον αγοραστή και ως ανάληψη υποχρέωσης από τον πωλητή,

δ) όταν οι συμβάσεις ανταλλαγής περιλαμβάνουν την ανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων, όπως π.χ. συμβαίνει στις ανταλλαγές νομισμάτων, η αρχική ανταλλαγή πρέπει να καταγράφεται ως συναλλαγή του βασικού μέσου που ανταλλάσσεται και όχι ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων (F.34). Όταν οι συμβάσεις δεν αφορούν την ανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων, δεν καταγράφεται καμία συναλλαγή κατά την έναρξη. Και στις δύο περιπτώσεις, δημιουργείται και σιωπηρώς στο σημείο αυτό ένα χρηματοπιστωτικό παράγωγο με μηδενική αρχική αξία. Στη συνέχεια, η αξία της ανταλλαγής θα είναι ίση με:

1. για τα ποσά αρχικών κεφαλαίων, την τρέχουσα αγοραία αξία της διαφοράς μεταξύ των αναμενόμενων μελλοντικών αγοραίων αξιών των ποσών που θα επανανταλλάγουν και των ποσών που ορίζονται στη σύμβαση,
2. για τις λοιπές πληρωμές, την τρέχουσα αγοραία αξία των μελλοντικών ροών που ορίζονται στη σύμβαση.

Οι μεταβολές της αξίας του παραγώγου διαχρονικά θα πρέπει να καταγράφονται στο λογαριασμό ανατίμησης.

Οποιαδήποτε επανανταλλαγή αρχικών κεφαλαίων πραγματοποιηθεί αργότερα θα διέπεται από τους όρους και τις συνθήκες της σύμβασης ανταλλαγής και μπορεί να προϋποθέτει την ανταλλαγή χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων σε τιμή διαφορετική από την επικρατούσα αγοραία τιμή για τέτοια περιουσιακά στοιχεία. Η αντισταθμιστική πληρωμή μεταξύ των συμβαλλομένων της σύμβασης της ανταλλαγής θα είναι αυτή που ορίζεται από τη σύμβαση. Στην περίπτωση αυτή, η διαφορά μεταξύ της αγοραίας τιμής και της συμβατικής τιμής είναι ίση με την αξία ρευστοποίησης του στοιχείου του ενεργητικού/παθητικού, όπως ισχύει την ημερομηνία λήξης και θα πρέπει να καταγράφεται ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων (F.34). Αντίθετα, οι λοιπές ροές υπό μια συμφωνία ανταλλαγής καταγράφονται ως συναλλαγή χρηματοπιστωτικών παραγώγων για τα ποσά που ανταλλάσσονται πραγματικά. Όλες οι συναλλαγές χρηματοπιστωτικών παραγώγων πρέπει να αντιστοιχούν με το συνολικό κέρδος/ζημία ανατίμησης για όλη τη διάρκεια της σύμβασης ανταλλαγής. Η αντιμετώπιση αυτή είναι ανάλογη με αυτή που ορίζεται σχετικά με προαιρετικά δικαιώματα (οψιόν), που ασκούνται μέχρι την παράδοση (βλέπε σημείο α).

Για μια θεσμική μονάδα, μια συμφωνία ανταλλαγής ή μια προθεσμιακή σύμβαση επιτοκίου καταγράφεται στο στοιχείο χρηματοπιστωτικά παράγωγα στην πλευρά του ενεργητικού όταν έχει θετική καθαρή αξία, και οι θετικές καθαρές πληρωμές αυξάνουν τη θετική αξία (και αντίστροφα). Όταν η συμφωνία ανταλλαγής έχει καθαρή αρνητική αξία, καταγράφεται στην πλευρά του παθητικού, ενώ οι αρνητικές καθαρές πληρωμές αυξάνουν την καθαρή αξία (και αντίστροφα).»

3. Προστίθεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Σε σχέση με τις εκθέσεις των κρατών μελών προς την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, η οποία καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, το "δημόσιο έλλειμμα" είναι το εξισωτικό μέγεθος "καθαρή δανειοληψία/καθαρή δανειοδοσία" της δημόσιας διοίκησης με την ευρεία έννοια, συμπεριλαμβανομένων των ρών καταβολής τόκων που προκύπτουν από συμφωνίες ανταλλαγής και από προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου. Αυτό το εξισωτικό μέγεθος κωδικοποιείται ως EDPB9. Γι' αυτό το σκοπό, οι τόκοι περιλαμβάνουν τις προαναφερθείσες ροές και κωδικοποιούνται ως EDPD41.

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 7· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 475/2000 (ΕΕ L 58 της 3.3.2000, σ. 1).»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 2001.

για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος
N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
F. VANDENBROUCKE
